

Sygn. akt II AKz 231/08

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Bożena Brewczyńska

Sędziowie: SA Jolanta Śpiechowicz

SO (del.) Małgorzata Niementowska (spr.)

Protokolant: Bożena Drzymalla

przy udziale **Prokuratora Prok. Okręg. (del.) Ireneusza Kunerta**

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **D. T. T.**

podejrzanemu o przestępstwo z §234 ust.1, ust.2 lit.a i ust.3 w odniesieniu do §9 ust.2 Kodeksu karnego Republiki Czeskiej

zażalenia wniesionego przez podejrzanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie o sygnaturze V Kop 30/07 i Oz 344/07

w przedmiocie zastosowania aresztu tymczasowego

na podstawie art.437 §1 kpk

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić areszt tymczasowy zastosowany wobec **D. T. T.** postanowieniem Sadu Okręgowego w K. z dnia 14 lutego 2008 roku V Kop 30/07 i Oz 344/07.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2008 roku Sąd Okręgowy w Katowicach przekazał podejrzanego D. T. T. organom ścigania Republiki Czeskiej, zastosował wobec niego tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy – do dnia 14 maja 2008 roku i jednocześnie odroczył wykonanie orzeczenia o przekazaniu do czasu wykonania wobec podejrzanego kary orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie.

Zażalenie na to postanowienie w części dotyczącej zastosowania tymczasowego aresztowania złożył podejrzany. Domagając się uchylenia postanowienia w tej części wskazał, że tymczasowe aresztowanie uniemożliwi mu kontakt z rodziną, podjęcie pracy i nauki oraz korzystanie z instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny stwierdził co następuje:

Zażalenie podejrzanego zasługuje na uwzględnienie, jednak nie na podstawie zarzutów w nim wskazanych.

Sąd Okręgowy w Katowicach zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie dla wykonania postanowienia, którym D. T. T. ścigany na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przekazany został z

terytorium RP na terytorium Republiki Czeskiej celem przeprowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego. Sąd Okręgowy na podstawie art.607 o k.p.k. odroczył jednak wykonanie przekazania ściganego do czasu wykonania w Polsce wobec niego kary 7 lat pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2000 roku, sygn. akt VIII 93/00. W podstawie prawnej tego postanowienia Sad Okręgowy oprócz przepisów art. 258§1 i 2 k.p.k. powołał przepis art. 263§3 k.p.k. co pozwala stwierdzić, że zdaniem Sądu Okręgowego wskazane tym przepisie okresy tymczasowego aresztowania stosuje się w postępowaniu o wydanie osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania. Zdaniem Sadu Apelacyjnego powoływanie się przez Sąd Okręgowy w podstawie prawnej zaskarżonego postanowienia na przepis art.263§3 k.p.k. jest błędne. Istotą i celem tymczasowego aresztowania, jakie może być zastosowane wobec osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania jest zabezpieczenie wykonania postanowienia o przekazaniu takiej osoby na podstawie powyższego nakazu. Stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego ma umożliwić skuteczne przekazanie osoby ściganej na terytorium państwa wydania nakazu. Przepisy k.p.k. regulujące wystąpienie państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazanie osoby ściganej na podstawie ENA nie określają terminów stosowania aresztu tymczasowego dla wykonania postanowienia o przekazaniu w odróżnieniu od przepisów dotyczących ekstradycji, gdzie zagadnienie to jest dość jasno uregulowane w art. 605 k.p.k. W odniesieniu do ENA takiej jasności nie ma.

Uznając, że wniosek o zastosowanie aresztu tymczasowego z art. 607k§3 k.p.k połączony z ENA nie jest tożsamy z decyzją o tymczasowym aresztowaniu wydaną przez organ sądowy państwa wydania nakazu, która jest podstawą ENA, trzeba stanąć na stanowisku, że jego byt jest związany wyłącznie z czasem trwania postępowania w przedmiocie przekazania przed sądem państwa wykonania nakazu i uprawomocnienia się orzeczenia o przekazaniu (p. Kodeks postępowania karnego – suplement do tomów I-III komentarz pod red. prof. P. Hofmańskiego wyd. 2 Wyd. C.H.Beck str. 61).

Po tym okresie zaś winna nastąpić procedura faktycznego przekazania osoby ściganej właściwemu organowi sądowemu państwa wydania ENA w trybie określonym w art. 607nkpk.

Reasumując należy przyjąć, iż przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec osoby ściganej ponad wyżej wskazany okres może nastąpić li tylko dla zabezpieczenia realizacji postanowienia o przekazaniu, gdy można określić termin jego wykonania, który nie może przekraczać rozsądnych granic w rozumieniu art.5 ust. 3 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Podejrzany D. T. T. obecnie odbywa karę siedmiu lat pozbawienia wolności orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2000 roku, sygn. akt VIII 93/00.Koniec kary ustalono na dzień 15 lutego 2010 roku.

W niniejszej sprawie, w której odroczone wykonanie postanowienia do 15 lutego 2010 roku, a więc na okres prawie dwóch lat, brak jest – zdaniem sądu odwoławczego- wystarczających podstaw prawnych do utrzymywania aresztu zastosowanego w trybie art. 607k§3 kpk na czas odroczenia.

Uznał tym samym Sąd Apelacyjny że zaskarżone postanowienie wymagało zmiany poprzez uchylenie aresztu tymczasowego stosowanego wobec podejrzanego D. T. T. i tak postanowił w części dyspozytywnej.

z.

odpis postanowienia doręczyć

podejrzanemu oraz obrońcy.

Katowice, dn. 26.03.2008 r.